

Κυριακή, 7 Φεβρουαρίου 2016

Συνέντευξη με τον ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΛΠΟΥΖΟ - Γράφει η Κλειώ Τσαλαπάτη

Αυτή είναι η δεύτερη φορά που ο πολυαγαπημένος λογοτέχνης Γιάννης Καλπούζος με τιμά παραχωρώντας μου συνέντευξη για τους «Φίλους Της Λογοτεχνίας» και τον ευχαριστώ θερμά γι' αυτό. Δε νομίζω ότι χρειάζονται ιδιαίτερες συστάσεις για έναν συγγραφέα που έχει προσφέρει στη λογοτεχνία αξιομνημόνευτα έργα με διαιφορετικά θέματα κάθε φορά, τα οποία κυμαίνονται από τα ιστορικά μυθιστορήματα, ή τα μυθιστορήματα με φόντο την ιστορία όπως τα αποκαλεί ο ίδιος, στα κοινωνικά, στα ερωτικά, στα φαντασίας, στα εφηβικά – νεανικά, ακόμα και στα ελαφρώς αστυνομικά. Με την ίδια ευκολία μπορεί να μας εξιστορήσει τις περιπέτειες των σκανταλάρηδων Λιόντου και Νετζέτ στην οθωμανοκρατούμενη Άρτα, τις ερωτικές περιπέτειες του χαρισματικού Άνδη και την προσπάθεια διαλεύκανσης παλιών φόνων, την παντομίμα των φαντασμάτων ενός νησιού που βυθίζεται, τους πόθους, την περιπλάνηση και τα πάθη του Ανθία, του Τζανή και άλλων Αγίων και Δαιμόνων, τα αποστάγματα σοφίας του ακριβοδίκαιου παππού Ισμαήλ κάτω από τη σκιά του ρολογιού, την πορεία του Γερόλεμου ο οποίος πάντα ακολουθεί το δικό του δρόμο, αλλά και τον "λαβωμένο" πολιτισμό και τον ξεριζωμό των Ποντίων και των Αρμενίων.

Γιάννης Καλπούζος

Ο Γιάννης Καλπούζος καταφέρνει να συνδυάσει με δεξιοτεχνία την Ιστορία με την μυθοπλασία και να μας "εμφυσήσει" την αγάπη για το ιστορικό μυθιστόρημα, αλλά κυρίως την αγάπη για την λογοτεχνία. Κάθε ταξίδι μέσα από τα βιβλία του είναι μοναδικό, ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που έχουμε σιγοτραγουδήσει αγαπημένα τραγούδια με ξεχωριστούς στίχους, χωρίς να γνωρίζουμε ότι ο δημιουργός τους είναι ο ίδιος εξαιρέτος συγγραφέας. Ενόψει, λοιπόν, του νέου ιστορικού του μυθιστορήματος – ας μου επιτρέψει να το χαρακτηρίσω έτσι, μια και θεωρώ πως μέσα από τέτοια βιβλία μαθαίνει κανείς πολύ ευκολότερα την Ιστορία όπως δεν διδάσκεται σε κανένα σχολείο – το οποίο θα κυκλοφορήσει τον Απρίλιο από τις εκδόσεις Ψυχογιός και θα έχει τίτλο «ΣΕΠΡΑ – Η Ψυχή Του Πόντου», ο συγγραφέας είχε την καλοσύνη να απαντήσει εκ βαθέων στο ερωτηματολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας».

Μια συνέντευξη – ποταμός, μια μικρή "νουβέλα" όπως την χαρακτήρισε ο ίδιος χαριτολογώντας, για την οποία είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων. Τον ευχαριστώ θερμά, τον εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα του τα έργα, ιδιαίτερα στο επερχόμενο το οποίο περιμένουμε με μεγάλη ανυπομονησία, και σας προσκαλώ να διαβάσετε τις απαντήσεις του, ώστε να γνωρίσετε λίγο καλύτερα τον Γιάννη Καλπούζο!

1) Αγαπητέ κ. Καλπούζο, είστε ένας λογοτέχνης που συνδυάζει την πεζογραφία με την ποίηση και την στιχουργία εξίσου επιτυχημένα, έχοντας πολύ πλούσιο και αξιόλογο έργο και στις τρεις καπηγορίες. Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Πριν από καιρό έγραψα ένα στίχο, προσπαθώντας να δώσω απάντηση σε παρόμιο δικό μου ερώτημα. Ο στίχος λέει: "Όλοι ξεκινούν για τη δόξα, στον δρόμο κάποιοι γίνονται ποιητές".

Νομίζω ότι συμπικνώνει την αλήθεια πολλών, όπως και τη δική μου. Λίγο η ματαιοδοξία, λίγο η ανάγκη ν' ακουστεί η φωνή μου, λίγο οι προτροπές φίλων με οδήγησαν στις παρυφές της λογοτεχνίας κοντά στο 2000. Και λέω παρυφές, γιατί ακόμη δεν είχα αποφασίσει να ασχοληθώ σοβαρά με τη γραφή. Όμως γράφοντας το 2002 τη συλλογή διηγημάτων «Μόνο Να Τους Άγγιζα» κάηκα, κατακτήθηκα ολοκληρωτικά απ' αυτό το Θείο πυρ και τη Θεία μανία της γραφής κι έκτοτε αποζητώ ως εθισμένος, αλλά και ως αισκητής, τις μοναχικές και συνάμα πολυπρόσωπες ώρες της δημιουργίας.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας και ιδιαίτερα στα πολύ αξιόλογα ιστορικά σας μυθιστορήματα;

Έμπνευση αποτελεί η ίδια η ζωή, τον τρέχοντος ή τον παρελθόντος χρόνου. Κάθε φορά η συγγραφή ενός μυθιστορήματος με φόντο την ιστορία είναι ένας πόλεμος με πάμπολλες μάχες. Με την έρευνα, με την αποδελτίωση, με τη λειτουργική ένταξη στη μυθοπλασία επιλεγμένων πληροφοριών και στοιχείων από το τεράστιο πλήθος που συγκεντρώνω, με την όσο πιο πιστή αναπαράσταση αλλοτινών εποχών, συμπεριφορών, νοοτροπιών και του τρόπου σκέψης των ανθρώπων, με τη μυθοπλασία, με τη γλώσσα, με τους χαρακτήρες των ηρώων, με την ατμόσφαιρα του κειμένου που πρέπει να συνάδει με όσα εξιστορούνται, με τα μηνύματα που επιχειρώ να σταλούν στη σημερινή εποχή και πολλά ακόμη. Υπάρχει και η μάχη της μη επανάληψης, σε σχέση με τα προηγούμενα βιβλία μου, ως προς τη δομή, τους χαρακτήρες, το ύφος, τα θέματα που πραγματεύται.

Η αναζήτηση των στοιχείων γίνεται προς πάμπολλες κατευθύνσεις, ενώ η μεγάλη δυσκολία έγκειται στην άντληση πληροφοριών για την καθημερινή ζωή των αιτλών αινθρώπων και γενικότερα σε ότι δεν ακουμπά η επίσημη ιστορία. Διαβάζω βιβλία ιστορικά, λαογραφικά, περιηγητών, ιατρικά, φαρμακευτικά, εμπορικά, θρησκευτικά, περί της αρχιτεκτονικής και της ενδυμασίας, και πλήθος άλλων, όπως και απομνημονεύματα, επιστολές, αρχεία κρατικά, προξενείων και Δήμων, εφημερίδες και περιοδικά της κατά περίπτωση εποχής. Επίσης, συγκεντρώνω στοιχεία από τη μελέτη εικόνων, ζωγραφιών, φωτογραφιών και τραγουδιών, από την επίσκεψη σε μουσεία κι απ' όπου αλλού μπορώ να κτίσω αυτό το παζλ που συνθέτει μια αλλοτινή μακρινή εποχή.

3) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες τις οποίες τυχόν περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας, ιδιαίτερα στην σημερινή εποχή; Θεωρείτε πως είναι απαραίτητο κάπι τέτοιο, απλά και μόνο, για την "διεύρυνση των οριζόντων" του, ή αρκεί η έρευνα και η φαντασία;

'Οσο πο μακρινή είναι η εποχή που πραγματεύεται ένα μυθιστόρημα, τόσο λιγότερα μπορεί να μάθει ο συγγραφέας επισκεπτόμενος τους τόπους που κινούνται οι ήρωές του. Έχουν αλλάξει όλα πάρα πολύ. Ωστόσο θεωρώ ότι κάπι θα ανακαλύψει και γι' αυτό ταξιδεύει σχεδόν σε όλα τα μέρη όπου εξελίσσονται τα βιβλία μου. Βεβαίως δεν είναι εφικτό να ταξιδέψει κανείς παντού και κατ' ανάγκη στηρίζεται στην έρευνά του.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ σε βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Πόσο εύκολο, ή επώδυνο ήταν αυτό και πόσο εφικτή ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά; Ήρωες αξιομνημόνευτοι όπως ο παππούς Ισμαήλ, ο Λιόντος, ο Νετζίπ, ο Τζανής, ο Ανθίας, ο Άνδης, ο Παρασκευάς και τόσοι άλλοι, εμπεριέχουν ίσως, και κάποια ψήγματα της δικής σας προσωπικότητας και ψυχοσύνθεσης, ή άλλων υπαρκτών προσώπων, ή είναι καθαρά προϊόντα φαντασίας;

'Ένα βιβλίο εμπεριέχει μοιραία και την πρόσληψη του κόσμου με τη ματιά του συγγραφέα. Όπως άλλωστε προσλαμβάνεται διαφορετικά από τον καθένα μας κάθε εικόνα και γεγονός. Βίωμα είναι και οι αναγνώσεις, τα ταξίδια, πώς αντλαμβάνεται κανείς τις σχέσεις, η παρατήρηση των συμπεριφορών του στενού ή του ευρύτερου κύκλου του, πώς θα ήθελε να είναι ο κόσμος. Με αυτό το πρίσμα, αδιαφισβήτητα εισχωρούν προσωπικά βιώματα σε όλα μου τα κείμενα κι ας πασχίζω να μην καταγράφω καθαυτόν αυτοβιογραφικά στιγμιότυπα. Όμως ορισμένα στοιχεία εντάσσονται και συνειδητά. Για παράδειγμα, ο παππούς Ισμαήλ θα μπορούσε να είναι η συμπύκνωση σε ένα άτομο των στοιχείων της προσωπικότητας πολλών από τους γέροντες που γνώρισα στα ορεινά της Άρτας. Πρόσωπα που είχαν κατακτήσει στο μέτρο του δυνατού τη λαϊκή σοφία κι έτυχε να διασταυρωθούν οι δρόμοι μας. Πάντως δίνω μάχη να μην εντάσσω στις μυθοπλασίες μου στοιχεία της προσωπικότητας ή της ψυχοσύνθεσής μου, αν και στο «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου» συμπεριέλαβα κάποια περιστατικά που έζησα ο ίδιος. Εξελίσσεται η μυθοπλασία του στα δικά μου τα χρόνια και τα αξιοποίησα επειδή απέδιδαν τη γενικότερη αιτμόσφαιρα της εποχής. Σε κάθε περίπτωση πιστεύω στο αρμονικό πάντρεμα βιωμάτων, με την έννοια που προανέφερα, και φαντασίας.

5) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί με ποικίλα θέματα ιστορικού, κοινωνικού, ερωτικού, αστυνομικού, ακόμα και φανταστικού περιεχομένου. Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο;

Θα επιχειρήσω καταρχάς να οριοθετήσω τι αποκαλούμε "ταλέντο". Κατ' εμέ είναι πρωτίστως ο τρόπος που πλάθει ο λογοτέχνης τις λέξεις, καθώς και η αναπαραστατική δύναμη της γλώσσας που χρησιμοποιεί, ώστε να γοητεύεται ο αναγνώστης και να απολαμβάνει την αναγνωστική μέθεξη. Από κει και πέρα προσθέτω τη φαντασία, την παρατήρηση, την πειθαρχία και την εμπειρία. Το έμφυτο από μόνο του δεν επαρκεί. Απαιτείται διαρκής άσκηση και μαθητεία. Η κυριότερη μαθητεία είναι το ίδιο το πάλεμα με τα γραπτά σου. Συνάμα να πασχίζεις να εξασκείς προς κάθε κατεύθυνση την παρατήρηση, η οποία διεγείρει και τη φαντασία. Αναμφίβολα πρέπει ο συγγραφέας να διαβάζει λογοτεχνία, ποίηση, ψυχολογία, φιλοσοφία και βεβαίως περι όλων των θεμάτων που πραγματεύεται το εκάστοτε βιβλίο του. Επιστήμη να σε μαθαίνει πώς θα πλέκεις τον λόγο σου ή να σου παρέχει συνταγή επιτυχίας, δεν υπάρχει. Όσο για το επιστημονικό υπόβαθρο των εν γένει ακαδημαϊκών σπουδών δεν προσφέρει κάπι ιδιαίτερο στους συγγραφείς, πλην μεμονωμένων περιπτώσεων - λόγου χάριν σε ορισμένους μαθηματικούς - που συνδυάζουν την επαγγελματική τους ειδικότητα με τη λογοτεχνία. Υφίσταται, βεβαίως, η επιστήμη της δημιουργικής γραφής, μέσω της οποίας εντρυφά κανείς στα της λογοτεχνίας και μαθαίνει διάφορα μυστικά της γραφής. Όσα, δηλαδή, έναις τελαντούχος συγγραφέας θ' ανακαλύψει μόνος του κατά την χρονοβόρα και κοπαστική εργασία του. Κοντολογίς, με τη δημιουργική γραφή κερδίζεις χρόνο, τον οποίο μπορείς να εκμεταλλευτείς στρέφοντας την προσοχή σου προς άλλες ατραπούς της λογοτεχνίας και ανεξερεύνητους λαβυρίνθους. Ωστόσο, εάν η δημιουργική γραφή διδασκόταν στα σχολεία μας όπως στην Αμερική, στην Αγγλία και σε άλλες χώρες, θεωρώ ότι θα βοηθούσε τα μέγιστα στην ανακάλυψη συγγραφικών ταλέντων και στην καλλιέργειά τους, ενώ θα ωφελούσε ποικιλοτρόπως όλους τους μαθητές.

6) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάπι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια; Με ποιο κριτήριο επλέγετε το θέμα του επόμενου μυθιστορήματός σας;

Γράφω πάντα νύχτα και μέχρι όσο πάει· οκτώ, δέκα το πρωί της επομένης. Αναμένω την έμπνευση προετοιμάζοντας καθημερινά το τοπίο, εσωτερικό και εξωτερικό. Ακόμη και αν δεν στέργει να έλθει η έμπνευση είμαι εκεί, στον χώρο μου, και καταγίνομαι με λέξεις, με ανάγνωση, ακούγοντας μουσική, στοχαζόμενος ή τραβώντας παύλες σε λευκά χαρτιά. Εκεί με συναντά το "θάύμα" ή με απαρνιέται. Με δυο λόγια, όπως λέει η λαϊκή παραβολή για κάποιον που κινδυνεύει να πνιγεί, "Βόηθα Παναγιά μου!" κι απαντά Εκείνη: "Κούνα και συ τα χέρια σου". Ή άλλως πως: "Συν Αθηνά και χείρα κίνει". Έτσι γίνεται.

Το επόμενο μυθιστόρημα έρχεται πολλές φορές ως ιδέα ενόσω γράφω το τρέχον. Ενίστε είναι προϊόν παντρέματος έμπνευσης και λογικής σκέψης. Πάντως μέχρι να καταλήξω βασανίζομαι επί μακρόν. Αρχίζω κάπι, σταματώ, δοκιμάζω κάπι άλλο, ώσπου μια άγνωστη δύναμη, ίσως το λογοτεχνικό ένστικτο, μου υποδεικνύει τι πρέπει εν τέλει να επιλέξω.

7) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα τη γνώμη κάποιου οικείου σας προσώπου του οποίου την κρίση εμπιστεύεστε;

Το "κρύο" μάτι ενός έμπειρου αναγνώστη μπορεί να ανακαλύψει αστοχίες στην ατμόσφαιρα του κειμένου, στους χαρακτήρες, σε ορισμένες σκηνές, στον πλατειασμό ή στη γρηγοράδα που φεύγει ένα στιγμιότυπο και τόσα άλλα. Ο συγγραφέας, έχοντας απολέσει κάθε έκπληξη ως προς την εξέλιξη της μυθοπλασίας και διαβάζοντας ταχύτερα το κείμενο απ' τον μελλοντικό αναγνώστη, καθότι πολυδιαβασμένο και γνωστό, δυσκολεύεται να εντοπίσει όλες τις αδυναμίες του. Αυτή την εργασία στο εξωτερικό την αναλαμβάνουν εξειδικευμένοι επιμελητές (editors/book editing associates). Σε ό,τι με αφορά προσφεύγω στον Δημήτρη, τον μεγάλο μου γιο, ο οποίος τελειώνει τώρα τη διατριβή του πάνω στη δημιουργική γραφή, στον Παντελή, τον δεύτερο γιο μου, που σπούδασε ψυχολογία, και στη σύζυγό μου. Ακούω τις απόψεις τους, μετρώ τα επιχειρήματά τους και επανεξετάζω ορισμένα σημεία του κειμένου μου. Ωστόσο έχω την άποψη ότι ο αυστηρότερος κριτής των κειμένων μου είμαι ο ίδιος.

8) Από τα πέντε μυθιστορήματά σας υπάρχει κάποιο το οποίο ξεχωρίζετε, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το καθένα και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" του καθενός;

Θα μας πάρει πολὺ χρόνο και χώρο να αναφερθώ έστω και πολὺ συνοπτικά για τα πέντε μυθιστορήματα. Γι' αυτό θα σταθώ στο "πίσω από την ιστορία".

Το «Ιμαρέτ» (1854-1882) ξεκίνησε ως μυθοπλασία ενός μακρινού προγόνου μου. Όμως μελετώντας το πολυφυλετικό και πολυπολιτισμικό περιβάλλον της Άρτας, το οποίο απηχούσε και στη δική μου κοσμοθεωρία, άλλαξα ρότα. Ο νέος στόχος ήταν να μιλήσω πάνω απ' όλα για τη μεγαλύτερη επανάσταση: την ανθρωπιά.

Το «Άγιοι και Δαιμόνες» (Κωνσταντινούπολη 1808-1831) προέκυψε ως ανάγκη μετά το «Ιμαρέτ». Προκειμένου να μιλήσω για εποχές ταραγμένες, όταν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία δεν είχε γίνει καμιά μεταρρύθμιση προς την κατεύθυνση της ισονομίας των πολιτών. Να δω προεπαναστατικά και μετά την επανάσταση του 1821 την Πόλη και τους Ρωμιούς και να μιλήσω για τον πόθο, τον φόβο και τον όχλο, καθώς αυτά τα ζητήματα αντιφεγγίζουν έντονα στο σήμερα.

Η «Ουρανόπετρα» (Κύπρος επί ενετοκρατίας και αρχή οθωμανοκρατίας 1569-1572 και πρώιμης αγγλοκρατίας 1878-1717) γεννήθηκε από την ανάγκη μου να μελετήσω τον ελληνισμό σε μια άλλη γεωγραφική εσχατιά. Να δω το δίκιο και το άδικο, τους διαφορετικούς μα και συγχρόνως ιδίους κατακτητές, το δέσμο με τους προγόνους μας, την ατομική πορεία του ανθρώπου μέσα από μια ρήση ενός από τους ήρωές μου: "Οπου πατώ είναι δικός μου δρόμος". Ήθελα και να γνωρίσω στους Ελλαδίτες μέρος της ιστορίας των Κυπρίων. Το χρωστούσα στην αγάπη μου για την Κύπρο και στον παππού της γυναίκας μου, τον Βασίλη, που αγαπούσε με πάθος την Ελλάδα και γνώριζε κάθε σπιθαμή της μέσα από τη γεωγραφία και την ιστορία κι ας είχε πάει μέχρι τη δευτέρα δημοτικό κι ας μην ταξίδεψε ποτέ στην Μητέρα Πατρίδα.

Το «Ο, τι αγαπώ είναι δικό σου» αναφέρεται στα δικά μου τα χρόνια, από το 1960 και δώθε. Προσωπική ανάγκη να μιλήσω για τη δική μου γενιά και κυρίως για τα παιδιά της επαρχίας που κατέληξαν στην Αθήνα. Μαζί και για όσα τους βάραναν, από τον Εμφύλιο μέχρι τις δυνσκολίες που βίωσαν. Παράλληλα, για τις παθογένειες της Ελλάδας, τον πατριωτισμό και την πατριδοκαπηλία, καθώς και για τον έρωτα που μας καλεί να αφήσουμε το "εγώ" και να δοθούμε στον άλλον.

Το «Σάος» (γραμμένο το 2005 και επανέκδοση το 2015) πραγματεύεται τον σημερινό κόσμο και όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα, μέσα από ένα φανταστικό νησί που βυθίζεται και τους κατοίκους του οι οποίοι ανεβαίνουν ολοένα ψηλότερα στο βουνό για να σωθούν. Άλληγορικό βιβλίο, σαρκαστικό και σκληρό, όπως η πραγματικότητα, το οποίο παρακολουθεί τη μετάλλαξη των χαρακτήρων σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Το εμπνεύστηκα όταν πετώντας με το αεροπλάνο είδα κάτω τα νησάκια του Αιγαίου κι αναρωτήθηκα τι θα συνέβαινε εάν κάποιο από αυτά άρχζε να βυθίζεται.

Όλα τα βιβλία μου και όλοι οι ήρωές τους ζουν μαζί μου. Συνομιλούμε, με καθοδηγούν, τ' αποζητώ και τα νοιάζομαι. Εάν έχω κάποιο μεγαλύτερη αδυναμία, αυτά είναι τα δύο ποιητικά μου: «Έρωτας νυν και αεί» και «Το παραμύλητό των σκοτεινών Θεών» (εκδόσεις Ικαρος). Γιατί πιστεύω ότι ακόμη δεν έχουν βρει τον δρόμο που τους αξίζει κι ίσως γιατί δεν πάλεψα όσο έπρεπε, παρ' όλες τις αντίξεις συνθήκες και την ερημία που αντιμετωπίζει ως προς το αναγνωστικό κοινό η ποίηση στην Ελλάδα. Όσον αφορά τα μυθιστορήματα, αναγνωρίζοντας στο «Ιμαρέτ» τη δυνατότητα που μου έδωσε να φτάσουν τα έργα μου σε πολλές χιλιάδες αναγνωστών, τρέφω προς αυτό την αδυναμία του πρωτότοκου.

9) Ο συγγραφέας Γιάννης Καλπούζος βρίσκει το χρόνο να διαβάζει και για δική του ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο του; Εφόσον συμβαίνει αυτό, ποιό είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστης και γιατί; Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς;

Η γραφή και οι έρευνες απορροφούν τον περισσότερο χρόνο μου και δεν παρακολουθώ συστηματικά τη νέα εκδοτική παραγωγή. Ωστόσο διαβάζω. Πλήθος είναι οι συγγραφείς και τα βιβλία που αγαπώ. Ένα σπουδαίο βιβλίο που διάβασα τελευταίως είναι το «Πολυφύλητη» του Νίκου Ψιλάκη.

10) Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει και το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε να έχετε συγγράψει εσείς;

Πάρα πολλά. Θα αναφέρω ένα ελληνικό: την «Πάπισσα Ιωάννα» του Ροΐδη, και ένα ξένο: «Το άρωμα» του Ζισκιντ.

11) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφεύλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "κεντρίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι καθαρά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιό είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Ψυχαγωγία σημαίνει αγωγή της ψυχής. Αυτός είναι ο στόχος και ο σκοπός της λογοτεχνίας. Στην έννοια της ψυχαγωγίας εντάσσεται και η αναγνωστική ευφορία, το κέντρισμα του συναισθήματος, ο προβληματισμός, ο στοχασμός, το συναπάντημα των ιδεών, η πνευματική συνοδοιπορία και τόσα άλλα. Προσωπικά, θέτω ζητήματα τα οποία χρήζουν μελέτης, ανάλυσης και συζήτησης. Προανέφερα μια σειρά θεμάτων που πραγματεύονται τα βιβλία μου. Ωστόσο, οι αναγνώστες ανακαλύπτουν πολύ περισσότερα. Ο πολυεπίπεδος τρόπος γραφής που χρησιμοποιώ επιτρέπει να μείνει κανείς μόνο στη μυθοπλασία ή να σκάψει ολοένα βαθύτερα. Γι' αυτό και τα βιβλία μου απευθύνονται προς όλους ή σχεδόν όλους τους αναγνώστες. Όμως σε κάθε περίπτωση δεν έρχονται με διδακτικό ύφος. Αφήνονται τα συμπεράσματα στους αναγνώστες, αφού έχω προσπαθήσει πρωτότερα να φωτίσω όσο γίνεται περισσότερο τις πτυχές κάθε ζητήματος.

12) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να πειραματίζεται θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Ο καθένας με τον ίσκιο του. Κάθε συγγραφέας πράττει όπως πιστεύει, αρκεί να τον δικαιώνει το αποτέλεσμα. Από την άλλη έχω κατά νου τον στίχο του Νίκου Καρούζου: "Σφάξε τη μα την ομορφιά να πιει το αίμα η άλλη". Δώσε, δηλαδή, τη δύναμη σου προς μια κατεύθυνση, μην την κατακερματίζεις. Συνάμα, υπάρχει η ανάγκη κάποια στιγμή να πειραματιστείς με κάπι διαφορετικό, να αναμετρηθείς με τις ικανότητες και τις δυνατότητές σου κι ας μη σε ακολουθήσουν όλοι οι αναγνώστες. Σημασία έχει το αποτέλεσμα να γεμίζει πρωτίστως την ψυχή σου.

13) Μέσα στο 2015 κυκλοφόρησε το πρώτο μέρος της παιδικής – εφηβικής έκδοσης του αριστουργηματικού σας «Ιμαρέτ», με τον υπότιτλο «Οι Δύο Φίλοι και Ο Παππούς Ισμαήλ». Έχοντας ήδη διαβάσει το συγκεκριμένο βιβλίο και ανυπομονώντας για τη συνέχειά του, θα ήθελα να μου πείτε ποιος ήταν ο στόχος σας με την έκδοση του συγκεκριμένου βιβλίου και ποια τα μηνύματα που θέλατε να μεταδώσετε στο νεαρό αναγνωστικό κοινό, από το οποίο είναι αλήθεια ότι λείπουν αντίστοιχα ποιοτικά αναγνώσματα;

Ήθελα να απευθυνθώ στο πιο ελπιδοφόρο τμήμα της κοινωνίας μας. Αν είναι να προκύψει κάτι καινούργιο, καλό και αισιόδοξο, θα συμβεί μέσα από τους νέους. Ήθελα να τους μιλήσω για τη συνύπαρξη, τη φιλία, τη διαφορετικότητα που μπολιάζει τον πολιτισμό, τη σχέση με τους γονιούς, την αξία να γνωρίζει κανείς την ιστορία που γράφουν οι απόλοι άνθρωποι, να δέσω το παρελθόν με τα τωρινά, να τους μεταφέρω με παραστατικό τρόπο σε παλιότερες εποχές και να τους αποκαλυφθούν αφενός κρυμμένες αλήθειες, αφετέρου να ανακαλύψουν ότι το χθες υπάρχει μέσα στο σήμερα με χίλιους τρόπους. συνήθειες, νοοτροπίες, συμπεριφορές, έθιμα, ήθη, γλώσσα και ούτω καθεξής. Να τους μιλήσω και για τις αξίες που έχουν χαθεί ή παραμεριστεί και για την ανθρωπιά. Να τους παρακανήσω να γιρεμίσουν τον σαθρό κόσμο που κληρονόμησαν, να αρθρώσουν και να υψώσουν το δικό τους όραμα και να μη γίνουν υπόδουλοι του κινητού, του υπολογιστή, της τηλεόρασης, του χαβαλέ, του κέρδους, της κατανάλωσης και όσων ανέδειξαν ως πρότυπα επιτυχίας και ευτυχίας οι πρωτύτερες γενιές. Να τους πω ότι ο ήλιος και οι ομορφιές της ζωής λάμπουν στην ψυχή και στο πνεύμα κι όχι στην τσέπη, στο στομάχι και στο κορμί.

14) Τα ιστορικά μυθιστορήματα σας που έχουν αγαπηθεί τόσο πολύ από τους αναγνώστες, «Ιμαρέτ – Στη Σκιά Του Ρολογιού», «Άγιοι και Δαίμονες – Εις Ταν Πόλιν», επανεκδόθηκαν μέσα στο 2015, ενώ προγραμματίζεται και η επανέκδοση της «Ουρανόλεπτρας – Η Δωδέκατη Γενιά», αν δεν απατώμαται. Το ιστορικό μυθιστόρημα είναι αυτό που τελικά έχει "κερδίσει" τον λογοτέχνη Γιάννη Καλπούζο, ή όχι;

Προτιμώ να ονομάζω τα βιβλία μου που εξελίσσονται σε αλλοτινούς καιρούς μυθιστορήματα με φόντο την ιστορία. Προσωπικά προσδιορίζω ως ιστορικό μυθιστόρημα το βιβλίο που αφηγείται τις ζωές υπαρκτών ανθρώπων κι όχι μυθοπλαστικών όπως είναι όλοι οι κεντρικοί ήρωές μου. Άλλα κι αν δεχτώ τον όρο που έχει επικρατήσει, δε νιώθω απόλυτα κι εσαιεί δεμένος με το ιστορικό μυθιστόρημα. Το «Σάρος» και το «Ό,πι αγαπώ είναι δικό σου» σε καμία περίπτωση δεν εντάσσονται σε αυτή την κατηγορία. Κατά διαστήματα γράφω και ποίηση κι ελπίζω σύντομα να ολοκληρώσω μία συλλογή. Βεβαίως, νιώθω ιδιαίτερη έλξη προς τις παλαιότερες εποχές. Γιατί μέσα από τις έρευνές μου και την παίδεψη της γραφής μαθαίνω ο ίδιος κι επειδή έχει κατακάτσει ο κουρνιαχτός που σηκώνει το επίκαιρο ή το σχετικά πρόσφατο γεγονός κι έτσι μπορώ να προσεγγίσω τα ιστορούμενα απ' όλες τις πλευρές, πιο καθαρά και με πιο ουσιαστικό κι αντικειμενικό τρόπο. Εξάλλου, θεωρώ ψευδεπίγραφο και ότι υποκρύπτει σκοπιμότητες το στερεότυπο εφεύρημα των τελευταίων ετών που διαχωρίζει τη λογοτεχνία ανάλογα με τον χρόνο που εξελίσσεται η εκάστοτε μυθοπλασία. Δεν το είπατε εσείς, γενικότερα ομιλώ και απαντώ σε διάφορες δημόσιες τοποθετήσεις. Η λογοτεχνική αξία κάθε βιβλίου κρίνεται από το περιεχόμενό του και μόνο.

15) Θεωρείτε πως η πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για ένα συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας; Ή μήπως το ζητούμενο από τους αναγνώστες είναι ακριβώς η "ψυγή" από αυτήν την πεζή πραγματικότητα;

Ο καθένας γράφει για το σήμερα και το αύριο με τον τρόπο του, ακόμη και αν οι μυθοπλασίες του διαδραματίζονται σε παλαιότερες εποχές. Έγραφα για το σήμερα και χρονολογικά εγγύτερα στον καιρό μας μέσα από το «Σάος» κι ας λειτούργησε, τρόπον τινά, προφητικά μια και εκδόθηκε για πρώτη φορά το 2005. Τα πράγματα έδειχναν από τότε πού οδηγούμαστε. Μόνο εμείς, εφησυχασμένοι στην επίπλαστη ευμάρειά μας, δεν αντλαμβανόμαστε κατά πού σάλπαρε το σκαρί. Όσον αφορά τη "ψυγή", δεν υφίσταται επί της ουσίας. Φεύγεις και σε λίγο επανέρχεσαι στην πραγματικότητα με δριμύτερο τρόπο. Δεν ωφελεί η φυγή. Ωφελεί το ταξίδι μέσα από τη λογοτεχνία, το οποίο θα φέρει καλούδια για την ψυχή σου και για την περαιτέρω πορεία σου. Το ταξίδι πρέπει να φωτίζει την πραγματικότητα κι όχι να τη συσκοτίζει ή να την κρύβει πίσω από ένα θολό τζάμι. Να σου δίνει δύναμη ν' αποφεύγεις τις κακοτοπίες, τις παγίδες, το δόλωμα των μέσων πληροφορίας που πολλάκις επενδύουν στον τρόμο και στον φόβο και μονίμως θυσιάζουν στον καταναλωτικό βωμό του κέρδους. Την πραγματικότητα εμείς την κάνουμε πεζή, γιατί κάπου χάσαμε το νόημα της ύπαρξής μας. Χάσαμε τις ομορφιές της ζωής και αδυνατούμε να τις αντιληφθούμε. Απαιτείται μια άλλη πρόσληψη της ζωής και του κόσμου. Κι αυτό ξεκινά μέσα από το σπίτι μας. Από την καλημέρα που δε λέμε ή τη λέμε μισή, μέχρι τον χρόνο που πρέπει να αφιερώσουμε για συζήτηση με τα παιδιά μας. Από το βιβλίο που σπανίζει, μέχρι τη βόλτα που δε βγαίνουμε οικογενειακώς. Από την τηλεόραση που δεν κλείνει ποτέ, μέχρι το τραπέζι στο οποίο πάψαμε να τρώμε όλοι μαζί. Βεβαίως υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν ένα καρβέλι ψωμί ή ένα μπουκάλι γάλα. Εκεί σωπαίνω, αν κι έχει τύχει να δω περισσότερες ομορφιές ανάμεσα στη φτώχια παρά στους κατέχοντες όλα τα υλικά αγαθά.

16) Μας είχατε ήδη "εκμαστηρευτεί" στην προηγούμενή σας συνέντευξη στους «Φίλους Της Δογοτεχνίας», πως γράφετε εδώ και καιρό ένα νέο ιστορικό μυθιστόρημα για τον Πόντο και την "μιατωμένη" ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού. Θα θέλατε να μας μιλήσετε λίγο περισσότερο γι' αυτό;

Η μυθοπλασία του ξεκινά το 1915 στην Τραπεζούντα. Ενόψει του εκτοπισμού των Αρμενίων ένα κορίτσι, που μοιάζει να το ζωγράφισε ο ίδιος ο Θεός, καταφεύγει στο σπίτι ενός αγνώστου. Σε παράλληλο χρόνο στην Ορντού ένα άλλο κορίτσι εύπορης ελληνικής οικογένειας ετοιμάζεται για τον γάμο της και πασχίζει να οραματιστεί το μέλλον μ' έναν άντρα τον οποίο ελάχιστα γνωρίζει. Ανάμεσα σ' αυτές τις δυο γυναίκες θα βρεθεί ο χαρισματικός και θρήσκος κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος, ο οποίος διχάζεται και δοκιμάζεται εμπρός στα ήθη της εποχής, στα συναισθήματα και στις ιδέες του, έρχεται αντιμέτωπος με την αγριότητα και το μίσος, συντρίβεται και θέτει ως στόχο ζωής να εκδικηθεί εκείνον που του προκάλεσε τον μέγα πόνο.

Στο υπόστρωμα της μυθοπλασίας ιχνογραφείται ο Πόντος κι εν γένει οι συνήθειες, οι συμπεριφορές, οι νοοτροπίες, οι πόθοι, τα πάθη και τα δεινά των Ποντίων, αλλά και των Αρμενίων. Ξεδιπλώνεται ο φόβος, η μισαλλοδοξία και ο εθνικισμός που ενέσπειραν οι Νεότουρκοι και στη συνέχεια οι Κεμαλιστές. Περιγράφεται η καθημερινή ζωή στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Ένωσης. Εντάσσονται στα ιστορούμενα οι διώξεις των Ελλήνων επί Στάλιν, τα στρατόπεδα εργασίας στη Σιβηρία και οι στέπες του Καζακστάν, με θερμοκρασίες +50 και -45 βαθμούς Κελσίου, και πολλά άλλα. Ο τίτλος του μυθιστορήματος είναι: «Σέρρα», από τον ομώνυμο συγκλονιστικό χορό των Ποντίων, και ο υπότιτλος: «Η ψυχή του Πόντου».

17) Εσείς, με την έως τώρα πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τί θα συμβουλεύατε όλους τους νέους, επίδοξους συγγραφείς, οι οποίοι ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και ιδιαίτερα εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Εφόσον διαπιστώσουν ότι διαθέτουν το τάλαντο της γραφής, να δουλέψουν σκληρά, με επιμονή, πείσμα και πειθαρχία και να είναι σίγουροι ότι οι κόποι τους δε θα πάνε χαμένοι. Σκληρά σημαίνει 8 με 10 ώρες κάθε μέρα κι επί όσο χρειαστεί, για μήνες ή και χρόνια. Εάν δεν είναι έτοιμοι να το πράξουν αυτό, να μην περιμένουν πολλά.

18) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία αλλά, ειδικότερα, στην πιο πρόσφατη επανέκδοση του εξαιρετικού μυθιστορήματος σας, «Άγιοι και Δαιμονες» και να σας ρωτήσω πότε να περιμένουμε την έκδοση του επόμενου βιβλίου σας;

Με τον εκδοτικό οίκο Ψυχογιός βάλαμε πλώρη να κυκλοφορήσει το «Σέρρα – Η ψυχή Του Πόντου» στις 7 Απριλίου. Θερμές ευχαριστίες κι από μένα!

Βιογραφία Γιάννη Καλπούζον:

Ο Γιάννης Καλπούζος γεννήθηκε στις Μελάτες Άρτας το 1960. Μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί τα εξής έργα του:

Το 2000 η ποιητική συλλογή: «Το νερό των ονείρων» και το μυθιστόρημα: «Μεθυσμένος δρόμος» από τις εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.

Το 2002 η συλλογή διηγημάτων: «Μόνο να τους άγγιζα» από τις εκδόσεις Κέδρος και το 2005 το μυθιστόρημα: «Παντομίμα Φαντασμάτων» από τις εκδόσεις Άγκυρα.

Το 2006 και το 2007 από τις εκδόσεις Ικαρος οι ποιητικές συλλογές: «Το παραμήλητό των σκοτεινών Θεών» και «Έρωτας νυν και αεί», με την οποία ήταν υποψήφιος στη "μικρή λίστα" για το κρατικό βραβείο ποίησης.

Το 2008 από τις εκδόσεις Μεταίχμιο το μυθιστόρημα: «Ιμαρέτ» που κέρδισε το Βραβείο Αναγνωστών 2009, κυκλοφορεί στα Πολωνικά, θα εκδοθεί στις 5 Μαρτίου 2015 στην Τουρκία και αναμένεται η έκδοσή του και στα Ιταλικά και η μετάφρασή του στα Αραβικά.

Από τον ίδιο εκδοτικό οίκο το 2011 και το 2013 τα μυθιστορήματα: «Άγιοι και δαιμονες» και «Ουρανόπετρα».

Ο Γιάννης Καλπούζος έχει γράψει και τους στίχους 70 τραγουδιών μεταξύ των οποίων τα: «Ό,τι αγαπώ είναι δικό σου», «Δέκα μάγισσες», «Να 'σουν θάλασσα», «Γιατί πολύ σ' αγάπησα» και άλλα.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν τα μυθιστορήματα του «Ό,τι Αγαπώ Είναι Δικό Σου» (2014), «Σάος – Παντομίμα Φαντασμάτων» (2015), «Ιμαρέτ» (2015) και «Άγιοι και Δαιμονες – Εις Ταν Πόλαν» (2015), καθώς και το εφηβικό μυθιστόρημα «Ιμαρέτ – Οι Δύο Φίλοι και Ο Παππούς Ισμαήλ» (2015).

Βιβλιογραφία του Γιάννη Καλπούζον:

«ΣΕΡΡΑ – Η Ψυχή Του Πόντου» (2016)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

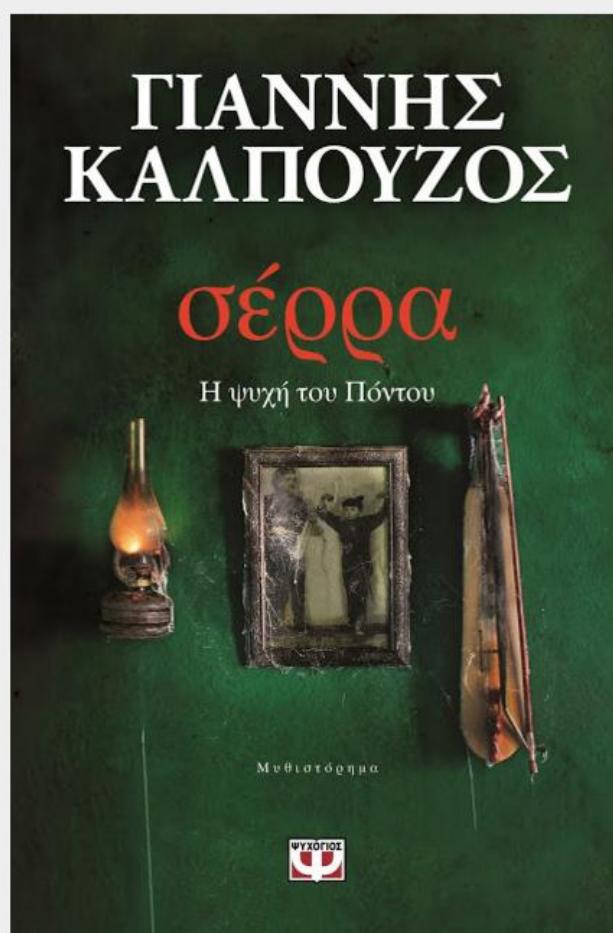
Ημερομηνία Κυκλοφορίας: 7/4/2016

Ιστορικό Μυθιστόρημα

Ο συγγραφέας μας λέει γι' αυτό:

«Η μυθοπλασία του ξεκινά το 1915 στην Τραπεζούντα. Ενόψει του εκτοπισμού των Αρμενίων ένα κορίτσι, που μοιάζει να το ζωγράφισε ο ίδιος ο Θεός, καταφεύγει στο σπίτι ενός αγνώστου. Σε παράλληλο χρόνο στην Ορντού ένα άλλο κορίτσι εύπορης ελληνικής οικογένειας ετοιμάζεται για τον γάμο της και πασχίζει να οραματιστεί το μέλλον μ' έναν άντρα τον οποίο ελάχιστα γνωρίζει. Ανάμεσα σ' αυτές τις δυο γυναίκες θα βρεθεί ο χαρισματικός και θρήσκος κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος, ο οποίος διχάζεται και δοκιμάζεται εμπρός στα ήθη της εποχής, στα συναισθήματα και στις ιδέες του, έρχεται αντιμέτωπος με την αγριότητα και το μίσος, συντρίβεται και θέτει ως στόχο ζωής να εκδικηθεί εκείνον που του προκάλεσε τον μέγα πόνο.

Στο υπόστρωμα της μυθοπλασίας ιχνογραφείται ο Πόντος κι εν γένει οι συνήθειες, οι συμπεριφορές, οι νοοτροπίες, οι πόθοι, τα πάθη και τα δεινά των Ποντίων, αλλά και των Αρμενίων. Ξεδιπλώνεται ο φόβος, η μισαλλοδοξία και ο εθνικισμός που ενέσπειραν οι Νεότουρκοι και στη συνέχεια οι Κεμαλιστές. Περιγράφεται η καθημερινή ζωή στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Ένωσης. Εντάσσονται στα ιστορούμενα οι διώξεις των Ελλήνων επί Στάλιν, τα στρατόπεδα εργασίας στη Σιβηρία και οι στέπες του Καζακστάν, με θερμοκρασίες +50 και -45 βαθμούς Κελσίου, και πολλά άλλα. Ο τίτλος του μυθιστορήματος είναι: «Σέρρα», από τον ομώνυμο συγκλονιστικό χορό των Ποντίων, και ο υπότιτλος: «Η ψυχή του Πόντου».

«IMAPET 2 – Φάρσες, Πόλεμος και Όνειρα» (2016)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Ημερομηνία Κυκλοφορίας: 17/3/2016

Ιστορικό Μυθιστόρημα

Σειρά: Μικρή Πυξίδα (για εφήβους και παιδιά)

«ΑΓΙΟΙ και ΔΑΙΜΟΝΕΣ – Εις Ταν Πόλιν»

(2015)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 776

Τιμή: 16,92 €

Υπόθεση οπισθόφυλλου:

«Πότε σαν ζωηρόχρωμη ζωγραφιά και πότε ιστορώντας τη σκληρή πραγματικότητα, ο Τζανής Κομιάς, με κύριο συνοδοιπόρο τον εκπληκτικής ομορφιάς, άσωτο, μαγικό, γενναιόδωρο, ανυπότακτο, άγιο και δαίμονα Ανθία, πορεύεται στην Κωνσταντινούπολη του 1808-1831.

Στο υφαντό της μυθοπλασίας περιπλέκονται το άρωμα Κυνηγός του Ανέμου, που ξετρελαίνει τις χανούμισσες και τις αρχόντισσες, έφωτες και περιπτειώδεις διαδρομές με αναπάντεχη εξέλιξη, αποσιωπημένες αλήθειες, ερωμένες πατριαρχών, η επανάσταση του 1821 δοσμένη από το κέντρο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι Ευρωπαίοι πρέσβεις που πουλάνε γυναικόπαιδα στους Τούρκους, οι «μακελεμένοι» Οσμανλήδες που κυκλοφορούν για να εξαιριώνονται οι μουσουλμάνοι, οι σφαγές των χριστιανών της Κωνσταντινούπολης και της Χίου από τους αποθηριωμένους Οθωμανούς, ο Πόντος, το Δραγατσάνι, η Τρίπολη, το Ναύπλιο, η Αλεξάνδρεια, το Μανιάκι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

**Άγιοι
και δαίμονες**
Εις ταν Πόλιν

Κι ακόμη: χαρέμια, φτώχεια, μεγιστάνες, σμήνη πλανόδιων πωλητών, παπάδες τσαρλατάνοι, συμμιορίες των δρόμων, συντεχνίες ζητιάνων, κρυπτοχριστιανοί, πολύβουνα και λαμπερά παζάρια, τεράστια καπηλειά, στις εισόδους των οποίων στέκονται ομοφυλόφιλα αγόρια, και χαμάληδες να μεταφέρουν με κοφίνια τους μεθυσμένους, σκλαβοπάζαρα, βασανιστήρια, το μπουντρούμι κι η αστυνομία του Πατριαρχείου, αγιάσματα, η Μεγάλη του Γένους Σχολή, ερωτικά ξόρκια, οδαλίσκες, μαύροι και λευκοί ευνούχοι στο παλάτι του σουλτάνου, οι φανταχτερές νύχτες του Ραμαζανιού, χοροεσπερίδες, πανηγύρια των Ρωμιών, ναυτικές περιπέτειες και πόσα άλλα.

Κι όλα υπό τη σκιά του πόθου, του φόβου και του όχλου, και μέσα από το ήμερο και το άγριο, την ομορφιά και την ασχήμια, το καλό και το κακό, που μπορεί να ενυπάρχουν στον ίδιο άνθρωπο και να τον μεταμορφώνουν, ανάλογα με τις συνθήκες και τις καταστάσεις που καλείται ν' αντιμετωπίσει, σε άγιο, δαίμονα, άγιο και δαίμονα.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στον ακόλουθο σύνδεσμο:

http://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2016/01/blog-post_8.html

«ΙΜΑΡΕΤ 1 – Οι Δύο Φίλοι και ο Παππούς

Ισμαήλ» (2015)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 312

Τιμή: 12,96 €

Υπόθεση οπισθόφυνδλου:

«Άρτα 1854-1875. Ένα Ελληνόπουλο και ένα Τουρκόπουλο, ο Λιόντος και ο Νετζίτ, γεννιούνται την ίδια νύχτα. Η φιλία τους ξεκινά απ' την παιδική ηλικία και όσο μεγαλώνουν τόσο στεριώνει.

Κινούνται ανάμεσα σε δυο διαφορετικούς κόσμους, των χριστιανών και των μουσουλμάνων, όμως εκείνοι χαράζουν τον δικό τους δρόμο. Με φύλακα άγγελό τους τον σοφό Παππού Ισμαήλ, βαδίζουν στην απρόβλεπτη και περιπτειώδη ζωή τους.

Στην πορεία τους περιπλέκονται η ανεξιχνίαστη δολοφονία του πατέρα του Λιόντου, ο φανατικός Ντογάν, το αλληλοδιδακτικό σχολείο, οι φάρσες προς τον ορκισμένο εχθρό τους τον Φάσγανο, οι δυο μάνες, οι δίδυμοι Εβραίοι Γιοσέφ και Μεναχέμ, ο πετροπόλεμος.»

Το κλάμα και το γέλιο, το καλό και το κακό, η ομορφιά και η ασχήμια, η ελτίδα και το όνειρο, όλα έχουν θέση στο Ιμαρέτ του Θεού.

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στον ακόλουθο σύνδεσμο:

<http://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2015/11/1.html>

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

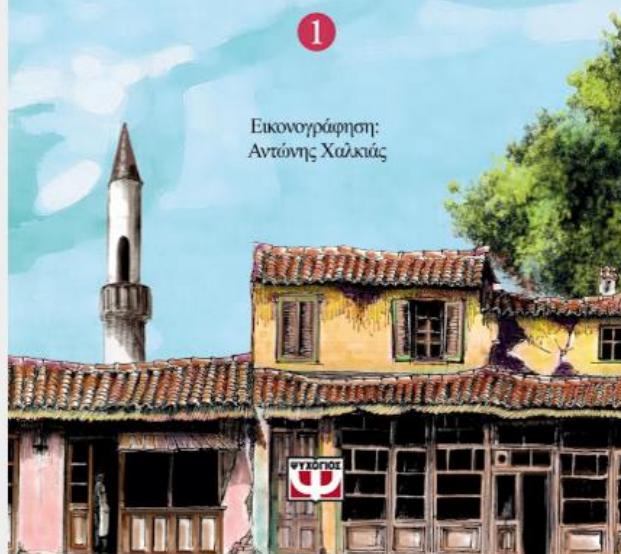
Ιμαρέτ

Οι δύο φίλοι και ο παππούς Ισμαήλ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1

Εικονογράφηση:
Αντώνης Χαλκιάς

«IMAPET – Στη Σκιά Του Ρολογιού» (2015)

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 592

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση οπισθόφυλλου:

«Άρτα 1854, Οθωμανοκρατία. Δυο αγόρια, που μέλλει να γίνουν αδελφικοί φίλοι, γεννιούνται την ίδια νύχτα, ο Λιόντος και ο Νετζέπ. Το μυθιστόρημα παρακολουθεί διαδοχικά και από τη σκοπιά του καθενός τη ζωή τους σε ήρεμους χρόνους, αλλά και σε καιρούς εντάσεων και επαναστάσεων, αναπαριστώντας με μοναδικό τρόπο μια ολόκληρη εποχή.

Αλληλοδιδακτικό σχολείο, παιγνιώδεις φάρσες στον διά βίου ορκισμένο εχθρό τους Φάσγανο, οι δίδυμοι Εβραιοί Γιοσέφ και Μεναχέμ, ο έρωτας που και για τους δύο φίλους θα έχει απρόσμενη εξέλιξη, οι μορφές των δύο μανάδων της Αγγίτης και της Σαφιγιέ, η κοσμοπολίτισσα Αναστασία, χοροεσπερίδες, Καφέ Αμάν, πετροπόλεμος, Ραμαζάνη, χαμάμ, τούρκικος Καραγκιόζης, πορνεία, αφορισμοί, κολίγοι, τσιφλικάδες, μάγκες της εποχής, εθνικισμός και μισαλλοδοξία, πλούτος και εξαθλίωση, γλυκιά και πικρή ζωή. Όλα έχουν θέση στο ωμαρέτ του Θεού, όπως λέει ο παππούς Ισμαήλ, ο θυμόσοφος, ανθρωπιστής και προεξάρχων του χορού των ηρώων, που καταδικάζει με σκωπικό τρόπο την ανθρώπινη ματαιοδοξία και τις μικροπρεπείς συμπεριφορές.

Στη σκιά του ρολογιού που χτυπά τις οθωμανικές ώρες, Έλληνες, Οθωμανοί και Εβραιοί καταφέρνουν, σε πείσμα των όποιων εξουσιών απεργάζονται τη διχόνοια και παρά τις διαφορές τους, να συνυπάρξουν, να ονειρεύονται, να ελπίζουν, να ερωτεύονται και να αναπτύξουν στέρεες σχέσεις φιλίας.»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

Iμαρέτ

**Σημ οκιά
του ρολογιού**

ΜΥΟΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΠΛΑΝΩ
ΑΠΟ 100.000
ΑΝΤΙΤΥΠΑ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

«ΣΑΟΣ – Παντομίμα Φαντασμάτων» (2015)

Εκδόσεις: Ψυχογίος

Σελίδες: 456

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση οπισθόφυλλον:

«Το νησί ύστερα από έναν τρομερό σεισμό βυθίζεται σταδιακά. Οι άνθρωποι ανεβαίνουν ολοένα ψηλότερα για να σωθούν.

Η κανονικότητα της ζωής του Παρασκευά, της αγαπημένης του εγγονής Θαρρενής, μα και όλων των κατοίκων ανατρέπεται απότομα. Έρχονται αντιμέτωποι με τον κίνδυνο, τον φόβο, την απόγνωση και τον θάνατο, ενώ θ' αναμετρηθούν με ανομολόγητα μυστικά, πόθους και πάθη.

Στην ανάβαση προς το βουνό Σάος περιτλέκονται μια αινιγματική διαθήκη, πολιτικοί-καρικατούρες, βιαστές και δολοφόνοι, ηγέτες-νάνοι, καθημερινοί άνθρωποι-γίγαντες, το καθήκον, η αλληλεγγύη και ο φιλοτομαρισμός, η μετάλλαξη των χαρακτήρων σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, ο έρωτας που φυτρώνει σαν λουλούδι στη ραγισματά της ασφάλτου, ο πλούτος και η φτώχεια των ψυχών, η ηθική και συναισθηματική κατάπτωση, η αποκτήνωση, η ελπίδα, το ίδιο το νησί, που θα μπορούσε να είναι η Ελλάδα ή ο κόσμος ολόκληρος.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στον ακόλουθο σύνδεσμο:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

ΣΑΟΣ

Παντομίμα φαντασμάτων

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Ο.ΤΙ ΑΓΑΠΩ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΣΟΥ» (2014)

Εκδόσεις: Ψυχογός

Σελίδες: 432

Τιμή: 15,93 €

Υπόθεση οπισθόφυλλου:

«Άμα στάζεις μια σταγόνα λάδι σε κρύο νερό, θα επιτλεύσει ολόσωστη. Όμως, αν στάζεις άλλη σε νερό που κοχλάζει, θα μοιραστεί σε δεκάδες μικρότερες. Τούτη ήταν κι η διαφορά της Θάλειας με τον Άνδη. Μέσα σε γυάλα περιοριζόταν ο κόσμος της, στους χλίους ανέμους χόρευε εκείνου.

Ο έρωτας του Άνδη και της Θάλειας ξεκινά από την παιδική ηλικία. Στην πολυτάραχη πορεία του μπλέκονται μια νεκροκεφαλή-μυστήριο· ο αυταρχικός πατέρας κι η υποταγμένη μάνα· πόρνες, αντιεξουσιαστές, ιδεολόγοι κι ανθρώπινα αγρίμα· η μέγγενη της οικογένειας και του κοινωνικού περίγυρου· η ζωή στον απόμακρο οικισμό, στην επαρχιακή πόλη και στην Αθήνα· παρακμιακές καταστάσεις, δραματικές στιγμές, ερωτισμός κι αισθητισμός· οι συνέπειες του Εμφυλίου ως πραγματικότητα και αλληγορία· διλήμματα που υπερβαίνουν τις αντοχές των ηρώων· η πάλη συναισθήματος-λογικής, οι διαδρομές της αλήθειας και η δύναμη της αγάπης.

Η εκρηκτική αφήγηση, η ευρηματική πλοκή, ο έντονος σαρκασμός, το χιούμορ, οι αναπάντεχες ανατροπές, ο στοχασμός και η σαγηνευτική γλώσσα κτίζουν ένα μυθιστόρημα-ωκεανό· του γλυκασμού και της αρμύρας, της σωπής και της μελωδίας, των παθών και των παθημάτων.

Ένα μυθιστόρημα που γεμίζει φως και ψυχική ανάταση τον αναγνώστη.»

Διαβάστε την κριτική για το βιβλίο στον ακόλουθο σύνδεσμο:

http://filoithslogotexnias.blogspot.gr/2014/05/blog-post_11.html

«ΟΥΡΑΝΟΠΕΤΡΑ» (2013)

Εκδόσεις: Μεταίχμιο

Σελίδες: 592

Τιμή: 8,85 €

Υπόθεση οπισθόφυνδλον:

«1571: Ο Γερόλεμος κόβει στα τέσσερα το φυλαχτό που του έσωσε τη ζωή, χαράζει σημάδια σε κάθε κομμάτι και τα μοιράζει στους τέσσερις γιους του. Αν ποτέ ενωθούν...»

Δώδεκα γενιές αργότερα ένας απόγονός του πορεύεται με βάση τη θεωρία του: όπου πατώ είναι δικός μου δρόμος. Το βιβλίο περιδιαβαίνει σε Κύπρο, Αθήνα, Θεσσαλία, Ήπειρο και πάνω απ' όλα στον συμπαντικό χάρτη της ψυχής, εξιστορώντας μέσα από την πολυεπίπεδη ματιά του συγγραφέα, την αναγνωστική ευφορία και τους ολοζώντανους χαρακτήρες, τη ζωή των αφανών που απάνω τους πατούμε.

Περιπέτειες, δυνατοί έρωτες, αναπάντεχες ανατροπές, άγνωστες εποχές, άγνωστη καθημερινότητα, η αιώνια πάλη του καλού και του κακού, το νόμιμο άδικο και το παράνομο δίκαιο, ο πατριωτισμός και τα συνθήματα, ολόδιοι κατακτητές με διαφορετικά προσωπεία, ο ελληνισμός στις γεωγραφικές εσχατιές του, τα όνειρα και οι ελπίδες των προπατόρων μας, όλα γίνονται γέφυρα με το σήμερα θέτοντας, μεταξύ άλλων, το ερώτημα: Μήπως λησμονώντας το χθες αποκόβεσαι από τη ρίζα σου κι αντί για δεντρί είσαι κισσός που ψάχνει αλλού στηρίγματα;»

